

RÅDETS DIREKTIV

af 13. december 1976

om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex gruppe 630 CITI), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed

(77/92/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktaten er enhver i nationaliteten berettiget til etablering og tjenesteydelser forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip for den nationale behandling vedrører navnlig optagelse i faglige organisationer i det omfang den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed medfører udnyttelse af denne rettighed;

der er ikke, med hensyn til virksomhed som forsikringsagent og forsikringsmægler, i alle medlemsstater foreskrevet betingelser for adgangen til og udøvelsen af disse former for virksomhed; snart er der fri adgang hertil og fri udøvelse heraf, snart gælder der strenge bestemmelser med krav om et kvalifikationsbevis for adgang til erhvervet;

på grund af de forskelle, der består mellem medlemsstaterne med hensyn til afgrænsningen af virksomhed som forsikringsagent og som forsikringsmægler, er det ønskeligt så nøjagtigt som muligt at fastsætte de former for virksomhed, på hvilke dette direktiv finder anvendelse;

i øvrigt er det i artikel 57 i traktaten bestemt, at der for at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsaktivitet udstedes direktiver om gensi-

dig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser og om samordning af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser;

det forekommer dog ønskeligt — i mangel af en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, og da en samordning ikke er umiddelbart forestående — at lette den effektive udnyttelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser inden for de pågældende former for virksomhed, nemlig ved at træffe overgangsforanstaltninger som omhandlet i de almindelige planer ⁽³⁾, med henblik på at undgå usædvanlige vanskeligheder for statsborgere i de medlemsstater, hvor adgangen til disse former for virksomhed ikke er undergivet nogen betingelser;

for at imødegå eventuelle vanskeligheder skal overgangsforanstaltningerne gå ud på, at adgangen til de pågældende former for virksomhed i de værtsmedlemsstater, der har bestemmelser om sådan virksomhed, alene gøres betinget af, at denne virksomhed i den tidligere opholdsmedlemsstat, når der ikke stilles krav om forudgående uddannelse, rent faktisk er blevet udøvet i et rimeligt tidsrum, som ikke ligger for langt tilbage i tiden, med henblik på således at opnå sikkerhed for, at den begunstigede er i besiddelse af faglige kundskaber svarende til dem, der kræves af landets egne statsborgere;

under hensyn til forholdene i Nederlandene, hvor forsikringsmæglerne i forhold til deres faglige kundskaber er opdelt i flere kategorier, bør der fastsættes et tilsvarende system for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som ønsker at få adgang til en af de pågældende kategorier; det bedst egnede og mest objektive kriterium herfor er antallet af ansatte, som er eller har været underordnet den begunstigede;

såfremt virksomhed som agent omfatter en stående fuldmagt fra et eller flere forsikringsforetagender, således at den begunstigede er beføjet til i deres navn at forpligte foretagendet eller foretagenderne i alle

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 2. 8. 1971, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. C 113 af 9. 11. 1971, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. 2 af 15. 1. 1962, s. 32/62 og 36/62.

eller en del af de retshandler, som falder ind under den normale udøvelse af foretagendernes virksomhed, skal den pågældende ligeledes kunne få adgang til at udøve virksomhed som mægler i værtsstaten;

dette direktiv mister sin berettigelse, når samordningen af betingelserne for adgang til og udøvelse af de pågældende former for virksomhed samt den gensidige anerkendelse af diplomer, eksamensbeviser og øvrige kvalifikationsbeviser er gennemført;

i det omfang medlemsstaterne også for lønmodtagere gør adgangen til og udøvelsen af de i direktivet opregnede former for virksomhed betinget af besiddelse af faglige kundskaber og færdigheder, skal dette direktiv ligeledes finde anvendelse på denne kategori af personer med det formål at fjerne en hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed og således udbygge de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 312/76 ⁽²⁾;

af samme grund bør de bestemmelser, der er fastsat med hensyn til bevis for hæderlighed og bevis for, at den pågældende ikke er eller har været erklæret konkurs, ligeledes gælde for lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de i dette direktiv fastlagte foranstaltninger for så vidt angår etablering på deres område af de i afsnit I i de almindelige planer nævnte fysiske personer og selskaber og for så vidt angår tjenesteydelser, som udføres af disse personer og selskaber, i det følgende benævnt »begunstigede«, inden for de i artikel 2 fastsatte former for selvstændig virksomhed.

2. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, der i henhold til forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtagere vil udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende former for virksomhed, såfremt disse henhører under CITI-gruppe ex 630 i bilag III til den almindelige plan for ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden:

- a) erhvervsudøvelse af personer, som med henblik på ved forsikring eller genforsikring at tilvejebringe dækning af risici optræder som formidlere mellem forsikringstagere og frit valgte forsikrings- og genforsikringsforetagender, som tilrettelægger tegning af forsikringer, og som eventuelt medvirker ved administration og gennemførelse af disse, navnlig i skadestilfælde;
- b) erhvervsudøvelse af personer, som i henhold til en eller flere kontrakter eller fuldmagter har til opgave at forelægge, foreslå og tilrettelægge eller afslutte forsikringskontrakter eller at medvirke ved administrationen og gennemførelsen af sådanne kontrakter, navnlig i skadestilfælde, i et eller flere forsikringsforetagenders navn og for deres regning eller alene for deres regning;
- c) virksomhed udøvet af andre personer end dem, der er nævnt under litra a) og b), men som handler for sådanne personers regning og navnlig udfører forberedende arbejde, forelægger forsikringskontrakter eller opkræver præmier, uden at disse handlinger kan indebære overtagelse af forpligtelser over for offentligheden eller af dennes forpligtelser.

2. Dette direktiv gælder navnlig for følgende former for virksomhed; der udøves under nedennævnte betegnelser, som sædvanligvis anvendes i medlemsstaterne:

- a) for så vidt angår de i stykke 1, litra a), omhandlede former for virksomhed:

— i Belgien:

- Courtier d'assurance, Verzekeringsmakelaar;
- Courtier de réassurance, Herverzekeringsmakelaar;

— i Danmark:

- Juridiske og fysiske personer, som driver selvstændig virksomhed som formidler ved afsætning af forsikringskontrakter;

— i Tyskland:

- Versicherungsmakler,
- Rückversicherungsmakler;

— i Frankrig:

- Courtier d'assurance,
- Courtier d'assurance maritime,
- Courtier de réassurance;

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 2.

- *i Irland:*
- Insurance Broker,
  - Reinsurance Broker;
- *i Italien:*
- Mediatore di assicurazioni,
  - Mediatore di riassicurazioni;
- *i Nederlandene:*
- Makelaar,
  - Assurantiebezorger,
  - Erkend assurantieagent,
  - Verzekeringsagent;
- *i Det forenede Kongerige:*
- Insurance Broker;
- b) for så vidt angår de i stykke 1, litra b), omhandlede former for virksomhed:
- *i Belgien:*
- Agent d'assurance,
  - Verzekeringsagent;
- *i Danmark:*
- Forsikringsagent;
- *i Tyskland:*
- Versicherungsvertreter;
- *i Frankrig:*
- Agent général d'assurance;
- *i Irland:*
- Agent;
- *i Italien:*
- Agente di Assicurazioni;
- *i Luxembourg:*
- Agent principal d'assurance,
  - Agent d'assurance;
- *i Nederlandene:*
- Gevolmachtigd agent,
  - Verzekeringsagent;
- *i Det forenede Kongerige:*
- Agent;
- c) for så vidt angår de i stykke 1, litra c), omhandlede former for virksomhed:
- *i Belgien:*
- Sous-agent,
  - Sub-agent;
- *i Danmark:*
- Underagent;
- *i Tyskland:*
- Gelegenheitsvermittler,
  - Inkassant;
- *i Frankrig:*
- Mandataire,
  - Intermédiaire,
  - Sous-agent;
- *i Irland:*
- Sub-agent;
- *i Italien:*
- Subagente;
- *i Luxembourg:*
- Sous-agent;
- *i Nederlandene:*
- Sub-agent;
- *i Det forenede Kongerige:*
- Sub-agent.

Artikel 3

De medlemsstater, i hvilke adgang til og udøvelse af de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed er undergivet opfyldelse af visse kvalifikationsbetingelser, skal drage omsorg for, at en begunstiget, som anmoder herom, før han etablerer sig eller begynder udøvelse af midlertidig virksomhed, underrettes om de bestemmelser, under hvilke det erhverv, som han har til hensigt at udøve, henhører.

Artikel 4

Er i en medlemsstat adgang til eller udøvelse af en af de i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), omhandlede former for virksomhed betinget af besiddelse af generelle, handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den faktiske udøvelse af en af de pågældende former for virksomhed i en anden medlemsstat:

- a) enten i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed;
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han har været ansat i mindst 3 år hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere eller i et eller flere forsikringsforetagender;
- c) eller i ét år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldig.

Artikel 5

1. Stiller en medlemsstat strengere betingelser for adgang til eller udøvelse af en af de former for virksomhed, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), end for den i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede form for virksomhed, kan denne stat med henblik på adgang til og udøvelse af den førstnævnte form for virksomhed kræve, at denne har været udøvet i en anden medlemsstat inden for den i artikel 2, stk. 1, litra a), nævnte erhvervsgræn:

- a) enten i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed;
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede kan godtgøre, at han har været ansat i mindst 3 år hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere i et eller flere forsikringsforetagender;
- c) eller i ét år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldig.

Med den form for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), sidestilles en form for virk-

somhed udøvet af den begunstigede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra b), såfremt den omfatter en stående fuldmagt fra et eller flere forsikringsforetagender, således at den pågældende er beføjet til i deres navn at forpligte foretagendet eller foretagenderne i alle eller en del af de retshandler, som falder ind under den normale udøvelse af foretagendernes virksomhed.

2. I Nederlandene er adgang til eller udøvelse af den i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede form for virksomhed dog yderligere betinget af, at den pågældende form for virksomhed er udøvet:

- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 10 ansatte, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »makelaar«;
- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 5 ansatte, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »assurantiebezorger«;
- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 2 personer, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »erkend assurantieagent«.

Artikel 6

1. Er i en medlemsstat adgang til eller udøvelse af den i artikel 2, stk. 1, litra c), omhandlede form for virksomhed betinget af besiddelse af generelle handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den faktiske udøvelse af den pågældende form for virksomhed i en anden medlemsstat:

- a) enten i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som ansat hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere eller i et eller flere forsikringsforetagender;
- b) eller i et år under de i litra a) anførte forhold, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldigt.

2. Den faktiske udøvelse i mindst ét år af en af de i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), omhandlede former for virksomhed og den uddannelse, der er erhvervet med henblik på en af disse former for virksomhed, anses som ligestillet med de i stk. 1 anførte betingelser.

Artikel 7

I de i artikel 4, 5 og 6 nævnte tilfælde må de pågældende former for virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgivelse af ansøgning i henhold til artikel 9, stk. 1. Er der i en medlemsstat for dennes statsborgere fastsat en kortere frist, skal denne frist dog ligeledes anvendes over for de begunstigede.

Artikel 8

1. Som leder af en virksomhed i henhold til artikel 4 og artikel 5, stk. 1, anses enhver, der inden for den pågældende form for virksomhed har været beskæftiget:

- a) som leder af et foretagende eller som leder af en filial;
- b) som souschef under lederen af et foretagende eller som befuldmægtiget, hvis der med denne stilling er forbundet et ansvar svarende til det ansvar, der påhviler lederen af det repræsenterede foretagende.

2. Som leder af en virksomhed i henhold til artikel 4 anses ligeledes enhver, der i et forsikringsforetagende har haft en stilling, som indebærer tilrettelæggelse eller tilsyn med agenternes arbejde.

3. De i artikel 4, litra b), og artikel 5, stk. 1, litra b) omhandlede former for virksomhed skal indebære et ansvar med hensyn til akquisition, administration og opfyldelse af forsikringskontrakter.

Artikel 9

1. Bevis for, at de i artikel 4, 5, 6 og 7 anførte betingelser er opfyldt, gives i form af en attest, som udstedes af den kompetente myndighed eller organisation i den medlemsstat, der er hjemstat eller seneste opholdsstat, og som den pågældende skal fremlægge til støtte for sin ansøgning om at måtte udøve en af de pågældende former for virksomhed i værtslandet.

2. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 13 fastsatte frist de myndigheder og organer, som er kompetente til at udstede den i stk. 1 nævnte attest, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

3. Ligeledes underretter hver medlemsstat inden for den i artikel 13 fastsatte frist de øvrige medlemsstater og Kommissionen om, for hvilke myndigheder

og organisationer forelæggelse skal finde sted af ansøgningen om i værtsmedlemsstaten at måtte udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed og af de dertil knyttede dokumenter.

Artikel 10

1. Såfremt en værtsmedlemsstat af sine egne statsborgere som betingelse for adgang til en af de i artikel 2 nævnte former for virksomhed kræver bevis for hæderlighed og bevis for, at den pågældende ikke er eller har været erklæret konkurs, eller blot et af disse to beviser, skal denne stat for statsborgere fra de øvrige medlemsstater som tilstrækkeligt bevis godkende fremlæggelse af en udskrift af strafferegistret, eller i mangel heraf et tilsvarende dokument, udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

2. Såfremt det i stk. 1 omhandlede dokument ikke udstedes i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, kan det erstattes af en erklæring under ed — eller i stater, hvor en sådan edsaflæggelse ikke finder sted, en højtidelig erklæring — der afgives af den pågældende for en kompetent retlig eller administrativ myndighed, eller i givet fald for en notari i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, som afgiver en attestation til bekræftelse af denne edsaflæggelse eller højtidelige erklæring. Erklæringen om, at der ikke foreligger eller har foreligget konkurs, kan ligeledes afgives for en kompetent erhvervsorganisation i samme land.

3. De i henhold til stk. 1 og 2 udstedte dokumenter må ved deres forelæggelse ikke være ældre end 3 måneder.

4. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 13 fastsatte frist de myndigheder og organisationer, der er kompetente med hensyn til udstedelse af de i stk. 1 og 2 i nærværende artikel omhandlede dokumenter, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Ligeledes underretter hver medlemsstat inden for den i artikel 13 fastsatte frist de øvrige medlemsstater og Kommissionen om, for hvilke myndigheder og organisationer forelæggelse skal finde sted af de i nærværende artikel nævnte dokumenter til støtte for ansøgningen om tilladelse til i værtsmedlemsstaten at måtte udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

5. Skal der i den medlemsstat, som er værtsland, føres bevis for finansiell formåen, skal denne stat bebragte attestationer udstedt af banker i hjemlandet eller det seneste opholdsland som ligestillet med attestationer udstedt inden for dets eget område.

Artikel 11

Såfremt en medlemsstat, der er værtsland, af sine egne statsborgere kræver en edsaflæggelse eller højtidelig erklæring som betingelse for adgang til eller udøvelse af en af de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed, og i tilfælde af at udformningen af denne ed eller denne erklæring ikke kan anvendes af statsborgere fra de øvrige medlemsstater, drager denne stat omsorg for, at en passende affattelse af tilsvarende art forelægges for de pågældende.

Artikel 12

Dette direktiv finder anvendelse, indtil forskrifterne om samordning af de enkelte landes bestemmelser vedrørende adgang til og udøvelse af de pågældende former for virksomhed træder i kraft.

Artikel 13

Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv i kraft inden for

en frist på 18 måneder fra dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 14

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand